

עפ"ג 17833-09-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט העליון

עפ"ג 17833-09-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון
כבוד השופט אלכס שטיין כבוד השופט חאלד
כבוב

המערערת: מדינת ישראל
נגד

המשיב: פלוני
ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי תל
אביב-יפו (השופט צ' קאפח) אשר ניתן ביום
24.7.2024 בת"פ 35047-03-22
ה' בחשון התשפ"ה (6.11.2024)

תאריך ישיבה: בשם המערערת:
בשם המשיב: עו"ד מירי פרידמן

פסק-דין

השופט אלכס שטיין:

הערעור

1. לפנינו ערעור המדינה על גזר הדין מיום 24.7.2024 אשר ניתן על ידי בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט צ' קאפח) בת"פ 35047-03-22, בעקבות הרשעת המשיב, על בסיס הודאתו שנמסרה במסגרתו של הסדר טיעון, בעבירות סמים אשר כוללות החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וכן ניסיון להחזקה כאמור - תוך הפרת האיסורים שנקבעו בסעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, ובסעיפים 25 ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בגזר דין זה נקבע כי המשיב יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 340 שעות, לצד עונשים נוספים אשר כוללים מאסר על-תנאי וקנס.

המדינה סבורה כי בית המשפט המחוזי השית על המשיב עונש שסוטה במידה קיצונית לקולא ממדיניות

הענישה הנהוגה ביחס למעשי עבירה בהם נמצא המשיב אשם - זאת, אף בהתחשב בכך שעסקינן בהסדר טיעון אשר הושג באמצעות הליכי גישור, ואשר במסגרתו בחר המשיב להודות בכתב האישום המתוקן מבלי לנהל משפט. לטענת המדינה, מעשי עבירה כאמור מחייבים הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

העובדות

2. גזר הדין מושא הערעור ניתן בפרשה של ייבוא סם מסוכן מסוג מתאמפטמין (methamphetamine) - סם ממכר, שעלול לגרום לפגיעות קשות בגוף ובנפש, אשר משווק לעתים תחת שם "קריסטל מת" - מניגריה לישראל. חבילה שהכילה קרוב ל-11 ק"ג של "קריסטל מת" נשלחה מניגריה לישראל באמצעות חברת שילוח (DHL) לכתובתו של נמען פיקטיבי בשם David Cohen מרחוב שמחה 18, תל אביב. החבילה נתפסה על ידי שירותי המכס בישראל אחרי שסומנה כחשודה. אנשי המשטרה פתחו את החבילה, גילו את תוכנה, סיכלו את האפשרות שהסמים יגיעו לידיים הלא נכונות מבחינתם, וטמנו מלכודת למי שאמור היה לאסוף את החבילה בהתאם לתכנית העבריינית.

3. כחלק מאותה מלכודת, שליחה של חברת השילוח יצר קשר טלפוני עם מנוי הטלפון שנרשם על גבי החבילה; המשיב ענה לטלפון, אישר בכזב שהוא הנמען אליו מיועדת החבילה; התיר לשליח להשאיר את החבילה בכתובתו של הנמען; ואחר-כך נסע לאסוף את החבילה - מעשים שנעשו לבקשתו של אדם אחר, שזהותו אינה ידועה למשטרה. המשיב אסף את החבילה והשאירה בתא המטען של רכבו, משם היא נלקחה על ידי אדם בשם אייל מזרחי (שותפו של המשיב לכתב האישום, שאינו צד לערעור הנוכחי - להלן: אייל) לשם העברתה לגורם עברייני אחר, בהתאם לתכנית. בשלב זה, המשטרה עצרה את אייל ואת המשיב - זה אחר זה. כפי שהובהר לנו במהלך הדיון בערעור, למשיב הובטח תשלום נאה בעד השליחות העבריינית שנטל על עצמו.

הליכים שהתנהלו בבית המשפט המחוזי

4. כתב האישום שהוגש נגד המשיב ונגד אייל בבית משפט קמא פתח את משפטם. אייל הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום, במסגרתו של הסדר טיעון, ונדון, בין היתר, לשלושים וששה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

5. משפטו של המשיב אף הוא הסתיים בהסדר טיעון, אשר נעשה אחרי הליכי גישור (להלן: הסדר הטיעון או ההסדר). בהתאם למקובלות, הסדר זה נערך בכתב ונחתם על ידי המשיב ובאת-כוחו, מצד אחד, ועל ידי באת-כוח המדינה, מהצד השני.

מפאת חשיבות הכתוב בהסדר הטיעון, אביאו במלואו:

"הצדדים מודיעים בזה כי הגיעו להסדר טיעון כלהלן:

1. נאשם 1 (המשיב דכאן - א.ש.) יודה בכתב אישום מתוקן המצ"ב.
2. נאשם 1 יודה וירשע במיוחס לו בכתב האישום הנ"ל. למען הסר ספק מובהר, כי הסניגורית לא תוכל לטעון במסגרת הסדר זה לאי הרשעת הנאשם.
3. אין הסכמה לעונש. הצדדים יטענו באופן פתוח והמאשימה תסכים לעריכת תסקיר בטרם טיעונים לעונש.
4. נאשם 1 יוכרז כסוחר סמים וביהמ"ש יורה על חילוט לפי סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים כמפורט בכתב האישום הנ"ל.
5. בתיאור האירוע שבגיננו מורשע נאשם 1 לא יחרגו הצדדים מהעובדות שבכתב האישום המתוקן - לא יסתרו אותן ולא יוסיפו עליהן.
6. אין בהסדר כדי למנוע מכל צד להביא ראיות קבילות ועדים לעניין העונש, הגשת תסקירים וחוות דעת לפי כל חוק.
7. לנאשם 1 הוסבר כי בית המשפט אינו כבול בהסדר הטיעון, וכי במידה שבית המשפט יחרוג ממנו לחומרה, המאשימה תבחן את עמדתה מחדש ועשויה להציג עמדה שונה בפני ערכאת הערעור בנסיבות המתאימות לכך ואם תשוכנע בקיומם של טעמים כבדי משקל המצדיקים זאת.
8. ההגנה מודעת לכך שהמאשימה איננה מתחייבת שלא לערער על גזר הדין, אם העונש שיוטל על ידי בית המשפט יחרוג לקולא מההסדר או אם בית המשפט יטיל עונש מתחת לעונש הראוי לו טענה המאשימה.
9. ובזאת באו הצדדים על החתום, 29 נובמבר 2022.
6. למשיב לא היו באותה עת הרשעות קודמות. בהסכמת באי-כוח הצדדים, ביום 18.6.2023, הוגש בעניינו של המשיב תסקיר שירות המבחן אשר המליץ על שילובו בהליך טיפולי-שיקומי למשך חמישה חודשים. לאחר מכן, ביום 12.3.2024, הגיש שירות המבחן תסקיר עדכני אודות המשיב אשר מכיל תחזית שיקומית חיובית והמליץ לבית המשפט המחוזי להימנע משליחת המשיב לכלא למרות חומרת העבירות בהן הוא נמצא אשם. חלף עונש המאסר, המליץ שירות המבחן להשית על המשיב שירות לתועלת הציבור (להלן: של"צ) בהיקף של 340 שעות.
7. בית המשפט המחוזי החליט באותו יום כי על-מנת שניתן יהיה לשקול בחיוב את עמדתו של שירות המבחן, מן הראוי להעמיק את ההליך הטיפולי בו החל המשיב להשתתף; והמשך הדיון נדחה אפוא למועד אחר. החלטה זו ניתנה על ידי השופט ב' שגיא, שניהל את הליכי הגישור.

8. דינו של המשיב נגזר על ידי שופט אחר - השופט צ' קאפח - אשר ציין בגזר הדין כי מהחלטת השופט שגיא מיום 12.3.2024 משתמעת האפשרות להעדיף, במקרהו של המשיב, ענישה שיקומית, ככל שהמשיב יתמיד בהליך הטיפול השיקומי. בתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית המשפט ביום 9.7.2024, אישר השירות כי המשיב מתמיד בהשתתפותו במתווה הטיפול שנקבע עבורו, משתף פעולה עם הקבוצה הטיפולית; ומשכך, מן הראוי - לדעת השירות - לאפשר למשיב לצעוד במתווה זה. שירות המבחן שב והמליץ לבית המשפט להשית על המשיב של"צ בהיקף של 340 שעות, לצד צו מבחן למשך שנה אחת.

9. בגזר הדין מיום 24.7.2024, בית המשפט המחוזי (השופט קאפח) אימץ המלצה זו וגזר על המשיב עונשים שיקומיים כדלקמן:

א. של"צ בהיקף של 340 שעות במסגרת מרכז קהילתי ברנע באשקלון - שירות שיכלול עבודות אחזקה, עבודות כלליות, וסיוע לצוות המקום.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של שנה אחת, למשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין, לבל יעבור המשיב עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים, למשך 3 שנים מיום מתן גזר הדין, לבל יעבור המשיב עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. קנס כספי בסך 5,000 ש"ח או שלושים ימי מאסר תמורתו.

ה. צו מבחן למשך שנה אחת מיום מתן גזר הדין, אשר כולל חובת השתתפות בקבוצה טיפולית ארוכת-טווח ומסירת בדיקות שתן. במסגרת זו, הובהר כי במקרה של הפרת הצו על ידי המשיב יהא בית המשפט רשאי לשוב ולגזור את דינו מחדש ולהטיל עליו מאסר מאחורי סורג ובריח.

ו. כמו כן, הכריז בית המשפט על המשיב כסוחר סמים והורה על חילוט מכשיר הטלפון הנייד שלו, לצד סכום של 3,520 ש"ח.

10. עונשים שיקומיים אלה הושתו על המשיב על רקע מתחם הענישה ההולם, שבהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי נע בין 30 ל-40 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט המחוזי קבע עונשים אלה אחרי שעמד על חומרת מעשיו של המשיב - זאת, לנוכח התרשמותו כדלקמן:

"ציינתי באריכות ולא בכדי את השתלשלות ההליכים והחלטות כב' השופט שגיא, ובמיוחד ההחלטה מיום 12.3.24 שיש בה ללמד על הצפוי לנאשם לו היה השופט שגיא גוזר את דינו. מקרא מפורש באותה החלטה הינו חד משמעי. ככל שהנאשם יתמיד בהליך השיקומי אזי ניתן יהיה "לשקול בחיוב

אימוץ עמדת שירות המבחן". הדברים מדברים בעד עצמם ועליי לכבד את גישת כב' השופט שגיא כפי שבאה לידי ביטוי ביום 12.3.24. " (ההדגשה הוספה - א.ש.).

טענות הצדדים

11. המדינה טוענת כי העונש שהוטל על המשיב - של"צ חלף מאסר בכלא - אינו יכול לעמוד, שכן המשיב הורשע בניסיון להחזיק כמות מסחרית גדולה של סמים מסוכנים ממניע כלכלי. בתוך כך, טוענת המדינה כי עונש זה מביא, הלכה למעשה, לביטולם המוחלט של שיקולי גמול, הרתעת הרבים, והגנה על שלום הציבור לטובת שיקום העברייני.

12. כמו כן טוענת המדינה כי ההליך הטיפולי בו החל המשיב לא הסתיים בשיקום אשר מצדיק את הפעלתו של סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - הוראה שמסמיכה את בית המשפט להטיל על הנאשם שנמצא חייב בדינו עונש שיקומי.

13. המדינה סבורה כי דין ערעורה להתקבל אף מטעמי האחידות בענישה, שכן אייל - נאשם שחלקו בפרשה שבה עסקינן אינו עולה בחומרתו על זה של המשיב - נדון לשלוש שנות מאסר לריצוי בכלא. המדינה מודה אמנם בכך שנסיונותיהם של שני הנאשמים הללו אינן זהות - לאייל יש עבר פלילי בעבירות סמים, בעוד שהמשיב הגיע עד הלום ללא הרשעות - אך לטענתה לפער העצום בין עונשיהם אין הצדקה.

14. מנגד, סומך המשיב את ידיו על האמור בגזר הדין מושא הערעור. לטענתו, העונש השיקומי לו זכה הובטח לו, הלכה למעשה, במסגרת הליכי הגישור - זאת, בשל נכונותו לוותר על טענת החפות שהיתה באמתחתו, לצד צעידתו במסלול השיקומי לשביעות רצונו של שירות המבחן.

15. המשיב מפרט וטוען כי הבטחה שקיבל לא באה אמנם לידי ביטוי בכתובים, אך היא מצויה במה שתואר לפנינו על ידי באת-כוחו כקודים של תקשורת המקובלת בהליכי גישור בין הנאשם, הפרקליטות והשופט המגשר.

16. באשר לטענת החפות עליה הסכים המשיב לוותר - כפי שהוסבר לנו על ידי באת-כוחו, מדובר באפשרות שהמשיב היה מעורב תמים בפרשה, זאת בפרט לנוכח העובדה ששולחה נהג להתפרנס מביצוע שליחויות עבור אנשים אחרים.

17. לגופו של העונש המפליג בקלותו לו זכה המשיב - לדבריו, הוא זכאי להקלה שקיבל מתוקף ההבנות שהושגו במסגרת הליכי הגישור, צעידתו הבטוחה במסלול השיקום, והעובדה שהסתבכותו בפרשת הסמים שבה עסקינן היתה מעידה ראשונה ואחרונה בחייו.

18. בדיון שנערך לפנינו, נמסר לנו כי המשיב כבר ביצע 30 שעות עבודה במסגרתו של של"צ.

19. סבורני כי ערעור המדינה מוצדק לחלוטין, ועל כן אציע לחבריי לקבלו ולהחמיר בעונשו של המשיב באופן שיהא עליו לרצות 14 חודשי מאסר בין כותלי הכלא.

תחילה, אציין את המובן מאליו. מבחינתם של דיני העונשין כהווייתם, סופה של משימת בלדרות ביחס לחבילה שמכילה בתוכה כ-11 ק"ג של "קריסטל מת" הוא מאסר ממושך בין כותלי הכלא. מנקודת הראות של ענישה נכונה, העונש לו זכה אייל - שלוש שנות מאסר - אף הוא בגדר עונש מקל, בהשוואה לעונש שראוי להטיל על נאשמים כאלה בדרך כלל. על רקע זה, הקלות הבלתי נסבלת של העונש לו זכה המשיב בלי ספק קוראת להתערבותה של ערכאת הערעור. תחזית שיקומית, ורודה ככל שתהיה, אינה יכולה להצדיק עונש זה. כפי שנקבע בפסק הדין שניתן בע"פ 8915/18 מועזיז נ' מדינת ישראל, פסקאות 15-16 (24.9.2019), ביחס למערער שנדון ל-10 חודשי מאסר בכלא בשל כך שהיה שליח להעברת 8,363 כדורי MDMA, אשר נשלחו מגרמניה לישראל, מנקודת האיסוף בדימונה למקום אחר - חרף הצלחתו בתכנית שיקום ממושכת - "לפטור את מועזיז מעונש של מאסר מאחורי סורג ובריח - לא נוכל." (ראו גם: ע"פ 667/21 מדינת ישראל נ' בן פורת (10.3.2021) (החמרה בענישה מתשעה חודשי עבודות שירות ל-20 ו-16 חודשי מאסר לריצוי בפועל, אשר נקבעה מבלי למצות את הדין עם המשיבים שהיו מעורבים בייבוא של כמות גדולה של סם מסוכן מסוג GBL והפצתו בישראל); כמו כן ראו: ע"פ 810/11 בורגרקר נ' מדינת ישראל (30.5.2011); ע"פ 5958/13 סבג נ' מדינת ישראל (29.7.2014); וכן ע"פ 4381/05 אבו זקיקה נ' מדינת ישראל (12.7.2006)).

20. מכאן לטענת החפות שהמשיב כביכול ויתר עליה. בעניין זה מקובלת עליי קביעתו של בית המשפט המחוזי (השופט קאפח) כי "הנאשם אינו יכול לרחוץ בניקיון כפיו שהרי כל התנהלותו מעידה כי ידע שדבר מה אינו כשר. הוא התייצב בכזב בזכות של הנמען, התנהל באופן קונספירטיבי שעה שהורה לנציג חברת השילוח להניח את החבילה ביעדה, נטל את החבילה מהמקום, הטמין אותה בתא המטען ונסע לכתובת אחרת שם השאיר את המכונת כשהחבילה בתא המטען והוא יודע כי אחר יבוא לאסוף את החבילה". לזאת אוסיף כי הסדר הטיעון, עליו חתומים המשיב ובאת-כוחו, קובע מפורשות כי "בתיאור האירוע שבגינו מורשע [המשיב] לא יחרגו הצדדים מהעובדות שבכתב האישום המתוקן - לא יסתרו אותן ולא יוסיפו עליהן".

21. כל זה משאירנו עם טענה אחת בלבד נגד החמרה משמעותית בעונשו של המשיב: היא הטענה בדבר קיומם של "קודים של תקשורת" ו"ההבנות הבלתי כתובות" במסגרת הליכי הגישור, שלדברי המשיב הציגו בפניו מצג של עונש שיקומי בדמותו של של"צ.

22. כפי שיוסבר מיד, טענה זו, דינה להידחות.

23. הלכה היא עמנו כי מה שנאמר ונכתב במסגרתם של הליכי גישור שקודמים למשפט פלילי הינו חסוי ואינו יכול לשמש ראיה באותו משפט, אם הגישור לא הביא את בעלי הדין להסדר טיעון (ראו: סעיף 143א(ו) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ); ע"פ 8417/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.4.2014); ע"פ 723/10 קסטל נ' מדינת ישראל, פסקה ט' (23.5.2010) (להלן: עניין קסטל); וכן ע"פ 6508/05 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (13.9.2006) (להלן: ע"פ 6508/05)). זאת, בין אם נראה בסעיף 143א לחסד"פ, שעניינו דיון מקדמי בפני שופט המוקד מסגרת פורמאלית לגישור פלילי, ובין אם לאו (ראו: עמי קובו "הגישור הפלילי" המשפט כד 301, 308-311 (2018) והאסמכתאות שם (להלן: קובו)) - ובהקשר זה אדייק ואדגיש כי נטייתנו, בעת האחרונה, היא להכיר בסעיף זה כאכסניה להליכי גישור כאמור (ראו: ע"פ 8360/19 זיסמן נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לפסק דינה של הנשיאה א' חיות (18.3.2020); בג"ץ 1620/22 פלונית נ' פרקליטות המדינה, פסקה 19 לפסק דינו של השופט י' כשר (7.6.2023); וכן בש"פ 4677/22 מדינת ישראל נ' אבו נימר, פסקה 11 (20.7.2022)).

כפי שהוסבר בשעתו על ידי השופטת ד' ברלינר:

"להליך הגישור לא תהיה תקנה, אם צדדים ידעו כי דברים המוחלפים במהלכו, יכולים לעמוד להם לרועץ בשלב מאוחר יותר". (ראו: ע"פ 6508/05, בפסקה 8).

24. מטרתו של חיסיון זה גלויה וידועה: החיסיון נועד לאפשר תקשורת חופשית "שלא לפרוטוקול" בין הנאשם, המדינה והשופט המגשר כדי להביא את בעלי הדין להסדר טיעון שייתר את הליך ההוכחות באופן מלא או, למצער, באופן חלקי (ראו: קובו, בעמ' 322; וכן יצחק עמית חסיונות ואינטרסים מוגנים בהליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי 597-598 (2021) (להלן: עמית)). כאשר הגישור אינו מסתיים בהסדר טיעון שמיתר את הליך ההוכחות, חילופי הדברים שנאמרו או נכתבו במסגרתו חייבים להישאר מחוץ לידיעת המותב שמנהל הוכחות ומכריע בשאלת אשמתו של הנאשם (ראו: סעיף 143א(ו) לחסד"פ; עניין קסטל, בפסקה ט'; קובו, בעמ' 315 והאסמכתאות שם; וכן עמית, בעמ' 598 והאסמכתאות שם). כאשר הגישור עולה בהצלחה ומגבש הסכמות שמועלות על הכתב במסגרתו של הסדר טיעון, שמוגש לבית המשפט, פרטי הגישור הופכים להיות בלתי רלבנטיים (ראו: ע"פ 1234/08 פלוני נ' מדינת ישראל (22.5.2008) ("משנקבע מה שנקבע בהסדר הטיעון, אין מקום להתייחס לראיות אחרות אלא בהסכמה ברורה ומפורשת"); רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.6.2012); כמו כן ראו: דברי השופט מ' שמגר בע"פ 264/81 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 659, 662 (1981)). במקרים נדירים, ובהיקש מדיני החוזים הכלליים אשר עשויים לחול על הסדרי טיעון (ראו: בג"ץ 634/11 באשה נ' מדינת ישראל - הכללית, פסקה 20 (27.7.2011); וכן מיכל טמיר ויוני לבני "הסדר טיעון הוא הסדר טיעון: עבר, הווה, עתיד" חוקים ו 49, 64-66 (2014)), כאשר הסדר הטיעון אינו ברור די הצורך, פרטי הגישור שקדם לו עשויים להידרש להבנתו וליישומו (ראו והשוו:

ע"פ 4289/14 חנונה נ' מדינת ישראל, פסקה 50 לפסק דינו של השופט י' דנציגר (21.1.2015) - מצב דברים בלתי תקין ממנו יש להימנע ככל שניתן באמצעות תיעוד ממצה ומדויק של הסדר הטיעון (ראו: רע"פ 3864/16 בן דוד נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.5.2016); וכן רע"פ 5641/23 אריאשי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (21.8.2023)).

25. הסדר הטיעון עליו חתומים המשיב, המדינה ובאות-כוחם הינו ממצה ומדויק. הסדר זה, קובע, בין היתר, כי "הסניגורית לא תוכל לטעון [...] לאי הרשעת הנאשם"; כי "אין הסכמה לעונש"; כי "הצדדים יטענו באופן פתוח והמאשימה תסכים לעריכת תסקיר בטרם טיעונים לעונש" - כאשר "ההגנה מודעת לכך שהמאשימה איננה מתחייבת שלא לערער על גזר הדין, אם העונש שיוטל על ידי בית המשפט יחרוג לקולא מההסדר או אם בית המשפט יטיל עונש מתחת לעונש הראוי לו טענה המאשימה". בעקבות הסדר זה, הודיע המשיב, בישיבת בית המשפט המחוזי מיום 30.11.2022, כי הוא "מבין את הסדר הטיעון, מבין את כתב האישום המתוקן ומודה בעובדותיו", וכן "מבין שאין הסדר לעניין העונש".

26. בנסיבות אלו, טענתה של באת-כוח המשיב בדבר קיומן של "הבנות בלתי כתובות", שכביכול הושגו בהליכי הגישור, היא טענה נגד הסדר הטיעון. בעולמם של הסדרי טיעון, כאשר המילים והמשפטים עליהם הוסכם בהסדר, נבחרו ונוסחו בקפידה כדי לשקף במדויק את ההסכמות ההדדיות אשר נועדו להבטיח את זכויות הנאשם, מצד אחד, ואת האינטרס הציבורי באכיפת הדין הפלילי, מהצד השני - יש לאכוף את ההסדר ככתבו וכלשונו (ראו והשוו: בג"ץ 2925/19 נגר נ' פרקליטות מחוז צפון, פסקה 8 (24.6.2019)).

27. מכאן עולה מסקנה ברורה: הסדר הטיעון לא הבטיח למשיב עונש שיקומי בדמותו של של"צ חלף מאסר בכלא - ההיפך הוא הנכון. בית המשפט המחוזי טעה אפוא בקבעו כי ההבנה שהושגה בהליכי הגישור "יש בה ללמד על הצפוי לנאשם לו היה השופט שגיא גוזר את דינו" (מה גם שהעונש שראוי להטילו על נאשם בגדרו של הסדר טיעון פתוח לא אמור להיות תלוי בזהותו של מותב כזה או אחר). כל שניתן להבין מהשתלשלות העניינים שהובילה להסדר הטיעון, אשר מדבר בעד עצמו ואינו זקוק לפרשנות, הוא שהמשיב ראוי להקלה משמעותית בעונשו - הא ותו לא. כפי שכבר הובהר על ידי, לנוכח כמות הסמים, שלמשיב היה חלק נכבד בניסיון להפיצם בישראל, ובשל פגיעתם הפוטנציאלית הרעה של סמים אלה בציבור הרחב, הקלה זו אינה יכולה להגיע כדי חסינות מפני מאסר מאחורי סורג ובריח - זאת, גם אם אניח לטובת המשיב את ההנחות הטובות ביותר מבחינתו בהיבט השיקומי.

28. אשר על כן, אני מציע לחברי" שנבטל את השירות לתועלת הציבור שבית המשפט המחוזי השית על המשיב ונעמיד תחתיו מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים. שאר רכיבי העונש שהושתו על המשיב בגזר הדין קמא יישארו בעינם. המשיב יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 5.1.2025 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המשיב לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים 0747831077 או 0747831078.

אלכס שטיין
שופט

השופט יוסף אלרון:

אני מסכים.

יוסף אלרון
שופט

השופט חאלד כבוב:

אני מסכים.

חאלד כבוב
שופט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט אלכס שטיין.

ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ה (13 נובמבר 2024).

חאלד כבוב
שופט

אלכס שטיין
שופט

יוסף אלרון
שופט